

ЗАХОДИ З ПІДВИЩЕННЯ КОМФОРТНОСТІ ТРАНСПОРТНОЇ СИСТЕМИ МІСТА ВІННИЦІ.

Галіброда В.В.

Науковий керівник - к.т.н., доц. Швець В.В.

Історія розвитку містобудування вказує на його тісну взаємодію з транспортною системою. Це обумовлюється специфікою життєдіяльності людини в умовах сучасного міста. В цьому розумінні місто можна розглядати як сукупність об'єктів людського тяжіння пов'язаних мережею міських сполучень, на яких працюють різні види транспорту.

Аналіз розвитку міста показав що, існує тісний зв'язок між розмірами території і засобами сполучення, тобто, місто не може розвиватись швидше росту транспорту. Підтвердженням цьому є три основні фази розвитку міста запропоновані французьким спеціалістом в області транспорту В.Фавр д'Арє: 1- транспортні зв'язки дають можливість розвиватись місту; 2 – результатом розвитку транспортної мережі є підвищення якості обслуговування; 3 – покращення транспортного обслуговування сприяє подальшій урбанізації. Саме тому на якість транспортного обслуговування мають вплив такі фактори: містобудівна політика, політика землекористування, дорожня інфраструктура, організація роботи громадського транспорту, управління автомобільним транспортом, організація дорожнього руху, рівень автомобілізації, правова база, парковочна політика. Результатом впливу цих факторів є в першу чергу виникнення транспортно-планувальних проблем розвитку транспортної системи, основними показниками є: низька лінійна щільність є причиною збільшення витрат часу на підхід і відхід відносно зупинки; низька смугова щільність обмежує пропускну здатність магістралей; низька квадратична щільність знижує ємність мережі і створює проблеми зі стоянками автомобілів.

Формування ефективної транспортної системи передбачає забезпечення раціонального співвідношення між планувальними характеристиками міста і показниками транспортної системи. Комфортність планувального рішення міста є однією з основних характеристик, які визначають умови доступності основних фокусів тяжіння населення міста. Одним із основних показників планувального рішення є середня віддаленість населення міста від основних фокусів тяжіння.

Поліпшення умов доступності (тобто зниження середньої віддаленості населення) досліджуваного центру може бути забезпечено: перерозподілом населення по території міста; розміщенням житлових районів в зонах, забезпечених оптимальними умовами доступності; підвищенням щільності населення в зонах, прилеглих до центру; зміною трасування транспортних комунікацій, знижуючи показник непрямої лінійності мережі.